

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 476

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 4 iunie 2020

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina	
ACTE ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
9.	— Hotărâre privind modificarea anexei la Hotărârea Camerei Deputaților nr. 125/2016 pentru aprobarea componenței nominale a comisiilor permanente ale Camerei Deputaților	2	1.021. — Ordin al ministrului transporturilor, infrastructurii și comunicațiilor privind modificarea anexei la Ordinul ministrului transporturilor nr. 490/2000 pentru aprobarea Instrucțiunilor privind tratarea defectelor unor produse feroviare critice aflate în termen de garanție — 906	10
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		ACTE ALE CAMEREI AUDITORILOR FINANCIARI DIN ROMÂNIA		
Decizia nr. 782 din 28 noiembrie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România	2-4	1.802. — Ordin al ministrului economiei, energiei și mediului de afaceri privind unele măsuri aplicabile beneficiarilor programelor naționale gestionate de Ministerul Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri	11	
Decizia nr. 91 din 25 februarie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 371 din Ordonanța Guvernului nr. 60/1997 privind apărarea împotriva incendiilor, ale Legii nr. 226/2006 privind încadrarea unor locuri de muncă în condiții speciale și ale art. 38 din Legea nr. 307/2006 privind apărarea împotriva incendiilor	5-7	53. — Hotărâre pentru aprobarea Procedurii privind organizarea Conferinței Camerei Auditorilor Financiari din România, prin vot la distanță, în data de 11 iulie 2020	12-13	
Decizia nr. 137 din 12 martie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 717 alin. (2) din Codul de procedură civilă	7-9	REPUBLICĂRI		
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI		Hotărârea Guvernului nr. 573/1998 privind organizarea și funcționarea Oficiului de Stat pentru Invenții și Mărci		14-15
258. — Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, de către domnul Eduard Corjescu a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Ministerului Muncii și Protecției Sociale	10			

ACTE ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRÂRE

**privind modificarea anexei la Hotărârea Camerei Deputaților
nr. 125/2016 pentru aprobarea componenței nominale
a comisiilor permanente ale Camerei Deputaților**

În temeiul prevederilor art. 41 alin. (4) și art. 43 din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Anexa la Hotărârea Camerei Deputaților nr. 125/2016 privind aprobarea componenței nominale a comisiilor permanente ale Camerei Deputaților, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 771 din 24 septembrie 2019, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— domnul deputat Găvrilă Ghilea, aparținând Grupului parlamentar al PNL, trece de la Comisia pentru politică economică, reformă și privatizare la Comisia pentru transporturi și infrastructură, în calitate de membru.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 3 iunie 2020, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ION-MARCEL CIOLACU

București, 3 iunie 2020.
Nr. 9.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 782

din 28 noiembrie 2019

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (1)
din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere
pe rețeaua de drumuri naționale din România**

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

nr. 9.357/212/2017 și nr. 9.354/212/2017/a1 ale Judecătoriei Constanța — Secția civilă și care formează obiectul dosarelor Curții Constituționale nr. 2.380 D/2017, nr. 2.562 D/2017, nr. 2.643 D/2017 și nr. 2.840 D/2017.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 15 octombrie 2019, cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Sorin-Ioan-Daniel Chiriazii, când, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, Curtea a dispus conexarea dosarelor nr. 2.562 D/2017, nr. 2.643 D/2017 și nr. 2.840 D/2017 la Dosarul nr. 2.380 D/2017, care a fost primul înregistrat, iar în temeiul art. 57 și al art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, a dispus amânarea pronunțării pentru data de 28 noiembrie 2019, când a pronunțat prezenta decizie.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 9 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, excepție ridicată de Societatea Metropolitan — S.R.L. din Ovidiu în dosarele nr. 9.356/212/2017, nr. 28.388/212/2016/a1,

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

3. Prin Sentința civilă nr. 9.130 din 11 august 2017, Încheierea nr. 5.531 din 29 martie 2017, Sentința civilă nr. 10.233 din 26 septembrie 2017 și Încheierea nr. 17.467 din 30 octombrie 2017 pronunțate în dosarele nr. 9.356/212/2017, nr. 28.388/212/2016/a1, nr. 9.357/212/2017 și nr. 9.354/212/2017/a1, **Judecătoria Constanța — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 9 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România.** Excepția a fost invocată de Societatea Metropolitan — S.R.L. din Ovidiu în cauze având ca obiect anularea proceselor-verbale de constatare a contravențiilor care au fost constatate potrivit art. 9 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România.

4. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține, în esență, că, potrivit textului de lege criticat, constatarea contravențiilor se face cu ajutorul mijloacelor tehnice la care face referire art. 1 alin. (1) lit. o) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 care definește mijloacele tehnice fără să facă însă nicio mențiune cu privire la obligația ca aceste mijloace tehnice să fie omologate și nici la obligativitatea ca acestea să fie identificate în mod expres în procesul-verbal întocmit. În lege nu există nici mențiunea cu privire la necesitatea omologării lor. Fiind vorba de „instrumente” prin care se realizează „acuzarea” în cadrul procedurii contravenționale se apreciază că este îngăduit accesul unui justițiabil la posibilitatea de a contesta în instanță orice fel de mijloc tehnic cu care este constatată contravenția, ceea ce contravine art. 21 din Constituție. Nu poate fi vorba de un proces echitabil atât timp cât mijloacele tehnice utilizate de către agentul ce aplică sancțiunea nu sunt definite în mod clar. În cazul procedurii contravenționale în domeniul circulației rutiere dreptul de a contesta legalitatea unui proces-verbal este garantat întemeindu-se pe cererea formulată către instanță de a pune în vedere organelor care au întocmit procesul-verbal să depună în scris dovezi privind omologarea sistemelor tehnice utilizate, garanția funcționării acestora și faptul că erau utilizate de personal instruit la momentul constatării faptelor contravenționale. În situația contravențiilor la regimul rutier sau în aceea a contravențiilor care privesc activitatea de control a Inspectoratului de Stat pentru Controlul Transportului Rutier, atât legislația specifică, cât și practica instanțelor au arătat necesitatea ca în procesele-verbale să fie consemnate datele exprese ale mijloacelor tehnice utilizate, pentru ca în situația contestării acestora să poată fi administrate probe, inclusiv expertiza. Mijloacele tehnice utilizate potrivit Ordonanței Guvernului nr. 15/2002 nu sunt definite și identificate în mod expres și coerent, nu sunt menționate în mod clar în procesele-verbale, prezumându-se că nu pot fi identificate și nici supuse unui control tehnic de către un specialist.

5. **Judecătoria Constanța — Secția civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece neindicarea în mod concret a mijloacelor tehnice cu ajutorul cărora se realizează constatarea contravențiilor nu încalcă drepturile constituționale invocate de petent, în condițiile în care, în funcție de natura contravenției săvârșite, actul de constatare și sancționare a contravenției va indica mijlocul tehnic utilizat

pentru constatarea și înregistrarea contravenției, de la caz la caz.

6. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

7. **Guvernul** a transmis punctele sale de vedere în dosarele nr. 2.380 D/2017, nr. 2.562 D/2017, nr. 2.643 D/2017. În Dosarul nr. 2.380 D/2017 a apreciat că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, deoarece din motivarea acesteia nu rezultă care este textul din Constituție încălcat, iar critica privește interpretarea și aplicarea normei supuse controlului. În dosarele nr. 2.562 D/2017 și nr. 2.643 D/2017 apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, pentru considerentele care au stat la baza Deciziei Curții Constituționale nr. 306 din 9 mai 2017.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului, punctul de vedere transmis de Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere — S.A. în temeiul art. 76 din Legea nr. 47/1992, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 9 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 1 februarie 2002, cu modificările aduse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2015 pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 285 din 28 aprilie 2015. Acestea au următorul conținut: „*Constatarea contravențiilor se face cu ajutorul mijloacelor tehnice, consemnându-se aceasta în procesul-verbal de constatare a contravenției.*”

11. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 21 referitoare la accesul liber la justiție.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile criticate au mai format obiectul controlului de constituționalitate, în raport cu critici și prevederi constituționale similare, sens în care sunt Decizia nr. 306 din 9 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 728 din 8 septembrie 2017, Decizia nr. 543 din 13 iulie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 895 din 15 noiembrie 2017 și Decizia nr. 396 din 19 iunie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 730 din 23 august 2018. Critica autorului privește încălcarea dreptului la un proces echitabil, prin faptul că „*mijloacele tehnice*” la care face referire art. 9 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 nu pot fi supuse expertizării.

13. Curtea a reținut că prin specificul contravențiilor sancționate de Ordonanța Guvernului nr. 15/2002, respectiv faptele de a circula fără rovinietă valabilă sau fără peaj valabil, legiuitorul a instituit anumite reguli speciale. Astfel, constatarea contravențiilor se face cu ajutorul mijloacelor tehnice de către: inspectorii din cadrul Inspectoratului de Stat pentru Controlul în Transportul Rutier, prin intermediul terminalelor de interogare; poliția rutieră, prin intermediul terminalelor de interogare; personalul poliției de frontieră care își desfășoară activitatea în punctele de control pentru trecerea frontierei de stat a României, prin intermediul terminalelor de interogare. De asemenea, constatarea se face și de către personalul Companiei Naționale de Administrare a Infrastructurii Rutiere — S.A., desemnat anume, prin consultarea sistemului informatic de emisie, gestiune, monitorizare și control al rovinietei (denumit în continuare SIEGMCR). Acest sistem informatic permite înregistrarea în format electronic a informațiilor privind achitarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere, gestiunea datelor privind vehiculele pentru care tarifele au fost achitate, monitorizarea și controlul achitării tarifului de utilizare și de trecere.

14. Curtea a observat că aplicarea sancțiunilor prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 se bazează, astfel, pe date obiective, obținute cu ajutorul unor mijloace tehnice, care, potrivit art. 1 alin. (1) lit. o) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002, sunt definite după cum urmează: „mijloace tehnice — echipamente ce permit verificarea achitării corespunzătoare a tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pentru un anumit vehicul. Acestea sunt: (i) terminale de interogare a bazei de date a SIEGMCR privind achitarea corespunzătoare a tarifelor pentru vehiculul verificat; (ii) sisteme de camere video, care pot fi fixe sau mobile, cu rolul de a identifica, în regim static ori dinamic, numărul de înmatriculare al vehiculului, în vederea interogării bazei de date a SIEGMCR cu privire la achitarea corespunzătoare a tarifelor pentru vehiculul verificat.”

15. Referitor la critica privind încălcarea accesului liber la justiție, Curtea a reținut că, potrivit art. 10¹ din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002, procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției poate fi atacat în fața judecătorei pe

a cărei rază teritorială domiciliază sau își are sediul contravenientul, iar împotriva acestei hotărâri se poate formula apel, potrivit art. 34 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, cu ale cărei prevederi se completează Ordonanța Guvernului nr. 15/2002.

16. În ceea ce privește administrarea probelor, Curtea a observat că, potrivit art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, instanța competentă să soluționeze plângerea, după ce verifică dacă aceasta a fost introdusă în termen, îl ascultă pe cel care a făcut-o și pe celelalte persoane citate, dacă aceștia s-au prezentat, administrează orice alte probe prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal, și hotărăște asupra sancțiunii, despăgubirii stabilite, precum și asupra măsurii confiscării. Din sintagma „administrează orice alte probe prevăzute de lege”, precum și din faptul că, potrivit art. 47 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, dispozițiile acesteia se completează cu cele ale Codului de procedură civilă, Curtea a reținut că, la solicitarea părților sau prin dispoziția instanței, se poate administra inclusiv proba cu expertiza.

17. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

18. Distinct de cele reținute în jurisprudența anterioară, Curtea constată că în Lista oficială a mijloacelor de măsurare supuse controlului metrologic legal L.O. — 2012, aprobată prin Ordinul directorului general al Biroului Român de Metrologie Legală nr. 148/2012, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 361 din 29 mai 2012, nu sunt trecute camerele video — componentele sistemului informatic de emisie, gestiune, monitorizare și control al rovinietei (SIEGMCR). Aceasta deoarece camerele nu sunt supuse omologării ci sunt certificate de producător și securizate prin conexiune STS. Prin urmare, mijloacele tehnice prin care se înregistrează săvârșirea faptelor contravenționale diferă în funcție de fapta săvârșită, iar sistemul probatoriu și procedura de constatare a contravențiilor sunt, de asemenea, diferite astfel că nu se poate folosi ca analogie situația contravențiilor la regimul rutier.

19. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de S.C. Metropolitan S.R.L. din Ovidiu în dosarele nr. 9.356/212/2017, nr. 28.388/212/2016/a1, nr. 9.357/212/2017 și nr. 9.354/212/2017/a1 ale Judecătorei Constanța — Secția civilă și constată că dispozițiile art. 9 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Constanța — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 28 noiembrie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 91

din 25 februarie 2020

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 371 din Ordonanța Guvernului nr. 60/1997 privind apărarea împotriva incendiilor, ale Legii nr. 226/2006 privind încadrarea unor locuri de muncă în condiții speciale și ale art. 38 din Legea nr. 307/2006 privind apărarea împotriva incendiilor

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Benke Károly	— magistrat-asistent-șef

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

7. Prin Încheierile din 21 septembrie și 19 octombrie 2017, pronunțate în Dosarele nr. 5.130/120/2016 și nr. 5.131/120/2016, **Curtea de Apel Ploiești — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 371 din Ordonanța Guvernului nr. 60/1997 privind apărarea împotriva incendiilor, ale Legii nr. 226/2006 privind încadrarea unor locuri de muncă în condiții speciale și ale art. 38 din Legea nr. 307/2006 privind apărarea împotriva incendiilor**, excepție ridicată de Daniel Iolu, Nicu Neagu și de Ionel Pavel și, respectiv de Constantin Sontea și de Constantin Diaconu în cauze având ca obiect soluționarea unor cereri prin care au solicitat să se constate că au desfășurat activitate în grupa I de muncă până la 1 aprilie 2001 și, ulterior acestei date, în condiții speciale.

8. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține că Legea nr. 226/2006 este neconstituțională în măsura în care dispozițiile sale referitoare la încadrarea în condiții speciale de muncă se aplică și personalului a cărui activitate este prevăzută de art. 371 din Ordonanța Guvernului nr. 60/1997 și de art. 38 din Legea nr. 307/2006, și anume personalului care a desfășurat activitatea de pompier civil sau personalului angajat al serviciilor de urgență voluntare/private. Se mai arată că aceste dispoziții sunt discriminatorii și restrâng accesul reclamanților la grupa I de muncă și la locurile de muncă în condiții speciale.

9. **Curtea de Apel Ploiești — Secția I civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că reglementarea condițiilor privind încadrarea în grupa I de muncă sau în locurile de muncă în condiții speciale nu aduce atingere art. 41 și 53 din Constituție. Totodată, se consideră că dispozițiile criticate întrunesc cerința proporționalității în raport cu scopul urmărit, respectiv de a compensa constrângerile suportate de anumite categorii de persoane, fără a fi discriminatorii.

10. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

11. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, întrucât argumentele autorilor acesteia se referă la modalitatea în care reclamanții au fost încadrați de angajator în anumite categorii de locuri de muncă, aspect care ține de interpretarea și aplicarea dispozițiilor legale, și nu de constituționalitatea acestora.

12. **Avocatul Poporului** apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. În acest sens, se arată că legiuitorul nu încalcă art. 41 alin. (2) din Constituție în ipoteza în care ține cont de munca desfășurată în anumite condiții de unele

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 371 din Ordonanța Guvernului nr. 60/1997 privind apărarea împotriva incendiilor, ale Legii nr. 226/2006 privind încadrarea unor locuri de muncă în condiții speciale și ale art. 38 din Legea nr. 307/2006 privind apărarea împotriva incendiilor, excepție ridicată de Daniel Iolu, Nicu Neagu și de Ionel Pavel în Dosarul nr. 5.130/120/2016 al Curții de Apel Ploiești — Secția I civilă și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.522D/2017.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 2.702D/2017, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 371 din Ordonanța Guvernului nr. 60/1997 privind apărarea împotriva incendiilor, ale Legii nr. 226/2006 privind încadrarea unor locuri de muncă în condiții speciale și ale art. 38 din Legea nr. 307/2006 privind apărarea împotriva incendiilor, excepție ridicată de Constantin Sontea și de Constantin Diaconu în Dosarul nr. 5.131/120/2016 al Curții de Apel Ploiești — Secția I civilă.

4. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Având în vedere obiectul excepției de neconstituționalitate în dosarele mai sus menționate, Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea Dosarului nr. 2.702D/2017 la Dosarul nr. 2.522D/2017. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor. Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 2.702D/2017 la Dosarul nr. 2.522D/2017, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, în principal, ca inadmisibilă și, în subsidiar, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate.

categorii de angajați, adoptând soluții diferite de încadrare în condiții speciale sau deosebite de muncă. Măsurile pe care statul trebuie să le adopte pentru o asemenea încadrare nu echivalează cu lipsa oricărei preocupări a acestuia de protecție a altor categorii de angajați, în sensul art. 41 alin. (2) din Constituție. Astfel, legiuitorul este în drept să stabilească locurile de muncă încadrate în condiții speciale sau condiții deosebite și categoriile de persoane care beneficiază de aceste prevederi legale. Cu toate acestea, atât verificarea procedurii de obținere a avizelor de încadrare a locurilor de muncă în condiții speciale sau deosebite, cât și modul de interpretare și aplicare a normelor legale incidente în cauză sunt de resortul instanței de judecată. Totodată, se arată că textele legale criticate nu impun restrângerea exercițiului vreunui drept sau vreunei libertăți constituționale.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum rezultă din încheierile de sesizare, îl reprezintă dispozițiile art. 371 din Ordonanța Guvernului nr. 60/1997 privind apărarea împotriva incendiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 225 din 30 august 1997, ale Legii nr. 226/2006 privind încadrarea unor locuri de muncă în condiții speciale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 509 din 13 iunie 2006, și ale art. 38 din Legea nr. 307/2006 privind apărarea împotriva incendiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 633 din 21 iulie 2006. Dispozițiile legale criticate în mod punctual aveau în redactarea contestată următorul cuprins:

— Art. 371 din Ordonanța Guvernului nr. 60/1997: *„Încadrarea personalului angajat al serviciilor de pompieri civili în condiții speciale sau deosebite de muncă se realizează în condițiile prevăzute de lege”;*

— Art. 38 din Legea nr. 307/2006: *„(1) Personalul angajat al serviciilor de urgență voluntare/private se încadrează în condiții de muncă similare personalului serviciilor de urgență profesionale.*

(2) Personalul serviciilor de urgență voluntare/private are obligația să poarte uniformă, echipament de protecție și însemne distinctive, ale căror descriere, condiții de acordare și folosire se stabilesc prin regulament elaborat de Ministerul Administrației și Internelor, aprobat prin hotărâre a Guvernului și publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(3) Consiliul local, administratorul sau conducătorul instituției asigură gratuit personalului serviciilor de urgență voluntare/private uniformă și echipamentul de protecție adecvate misiunilor pe care le îndeplinește, iar în cazul în care pe timpul intervenției i s-au degradat îmbrăcămintea ori alte bunuri personale, îl despăgubește în mod corespunzător.”

16. Ordonanța Guvernului nr. 60/1997 a fost abrogată prin Legea nr. 307/2006, Legea nr. 226/2006 a fost abrogată prin Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010, iar Legea nr. 307/2006 a fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 297 din 17 aprilie

2019. Prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea a decis că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare. Prin urmare, în litigiul în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate din prezenta cauză, temeiul juridic al acțiunilor formulate de reclamant și se află într-o strânsă legătură cu dispozițiile normative criticate, iar pretențiile acestora presupun coroborarea și aplicarea în timp a legilor contestate în redactarea avută în diverse intervale temporale, astfel încât Curtea va reține ca obiect al excepției de neconstituționalitate textele legale astfel cum acestea au fost invocate.

17. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 41 alin. (2) privind măsurile de protecție socială și ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi și al unor libertăți.

18. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că autorii acesteia au/au avut calitatea de pompieri ai Societății Upet — S.A. din Târgoviște — Serviciul situații de urgență, ceea ce, în opinia lor, i-ar fi îndreptățit să fie încadrați în grupa I de muncă, până la 1 aprilie 2001, și, ulterior acestei date, în activitate prestată în condiții speciale. Or, pentru a obține această recunoaștere nu îndeplinesc o condiție prevăzută de Legea nr. 226/2006, potrivit căreia societatea la care își desfășoară activitatea nu este cuprinsă în lista unităților prevăzute de lege care au obținut avizul pentru îndeplinirea procedurilor și criteriilor de încadrare în condiții speciale.

19. Curtea constată că, în cauză, se ridică o problemă de interpretare și aplicare a legii, în sensul că se pune problema coroborării art. 371 din Ordonanța Guvernului nr. 60/1997 și art. 38 din Legea nr. 307/2006 — care stabilesc condițiile în care pompierii civili/personalul angajat al serviciilor de urgență voluntare/private își desfășoară activitatea — cu Legea nr. 226/2006 și din această coroborare ar rezulta că societatea la care au lucrat/lucrează autorii excepției nu este cuprinsă în lista unităților prevăzute de lege care au obținut avizul pentru îndeplinirea procedurilor și criteriilor de încadrare în condiții speciale. În acest context, autorii excepției susțin că nu trebuie realizată această coroborare, astfel că Legea nr. 226/2006 ar fi neconstituțională în măsura în care dispozițiile sale referitoare la încadrarea în condiții speciale de muncă se aplică și personalului a cărui activitate este prevăzută de art. 371 din Ordonanța Guvernului nr. 60/1997 și art. 38 din Legea nr. 307/2006.

20. Curtea, prin Decizia nr. 559 din 18 septembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1078 din 19 decembrie 2018, paragrafele 16 și 17, care a privit o excepție de neconstituționalitate formulată tot de foști/actuali angajați ai Upet — S.A. din Târgoviște într-o chestiune similară, a statuat că natura problemei ridicate constă în identificarea normei aplicabile unei anumite situații. Or, judecătorul cauzei are competența de a identifica norma aplicabilă, de a analiza conținutul său și de a realiza o necesară adaptare a acesteia la faptele juridice pe care le-a stabilit. În aceste condiții, criticile autorilor nu pot constitui motive de neconstituționalitate a dispozițiilor de lege criticate și, prin urmare, nu intră sub incidența controlului de constituționalitate exercitat de Curte, ci sunt de competența instanței de judecată investite cu soluționarea litigiului, respectiv a celor ierarhic superioare în cadrul căilor de atac prevăzute de lege. A răspunde criticilor autorilor excepției în această situație ar însemna o ingerință a Curții Constituționale în activitatea de judecată, ceea ce ar contraveni prevederilor art. 126 alin. (1) din Constituție, potrivit cărora justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege.

21. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 371 din Ordonanța Guvernului nr. 60/1997 privind apărarea împotriva incendiilor, ale Legii nr. 226/2006 privind încadrarea unor locuri de muncă în condiții speciale și ale art. 38 din Legea nr. 307/2006 privind apărarea împotriva incendiilor, excepție ridicată de Daniel Iolu, Nicu Neagu și de Ionel Pavel în Dosarul nr. 5.130/120/2016 al Curții de Apel Ploiești — Secția I civilă și de Constantin Sontea și de Constantin Diaconu în Dosarul nr. 5.131/120/2016 al Curții de Apel Ploiești — Secția I civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Ploiești — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 25 februarie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent-șef,

Benke Károly

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 137

din 12 martie 2020

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 717 alin. (2) din Codul de procedură civilă

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 717 alin. (2) teza finală din Codul de procedură civilă, excepție ridicată din oficiu de Judecătoria Iași — Secția civilă în Dosarul nr. 39.016/245/2016, care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.012D/2017.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită. Magistratul-asistent învederează Curții faptul că Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești a transmis la dosar un document care cuprinde opinia sa cu privire la excepția de neconstituționalitate, în sensul că textul de lege criticat nu contravine prevederilor Legii fundamentale.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, invocând, în acest sens, cele reținute de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 610 din 10 octombrie 2019.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 13 iunie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 39.016/245/2016, **Judecătoria Iași — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 717 alin. (2) teza finală din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată din oficiu într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații la executare împotriva unei încheieri de reluare a executării silite și a unei publicații de vânzare.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că, în lipsa unei mențiuni explicite, textul de lege criticat este neconstituțional, întrucât cheltuielile ocazionate de copiile efectuate și certificate de executorul judecătoresc de pe actele dosarului de executare, copii care trebuie înaintate instanței de judecată în vederea soluționării contestației la executare, trebuie achitate direct executorului judecătoresc. Se arată că nu există temei pentru obligarea părții interesate să achite suma respectivă, nefiind vorba despre cheltuieli de judecată în sensul art. 451 din Codul de procedură civilă, ci despre cheltuielile proprii ale executorului judecătoresc (care nu este parte litigantă, ci organ de executare) cu operațiunea de fotocopiere a dosarului. Totodată, textul de lege menționat nu asociază în mod explicit acestei obligații o sancțiune procesuală pentru cel care nu achită contravaloarea cheltuielilor. De asemenea, prin formularea eliptică, textul permite executorului judecătoresc care instrumentează dosarul de executare și care se află în posesia acestui dosar să refuze înaintarea copiilor către instanța

de judecată. Prin urmare, sub aparenta legitimitate dată de neachitarea cheltuielilor de fotocopiare de către contestator, executorul judecătoresc poate refuza înaintarea dosarului de executare la instanță, ceea ce împiedică judecarea contestației la executare, deschizând posibilitatea suspendării judecării unei cauze civile atunci când, din cauza lipsei dosarului de executare, judecata nu poate continua. Prin urmare, pe cale jurisprudențială, textul poate conduce la suspendarea judecării unei cauze ca urmare a neachitării acestor sume de bani de către contestator în mod direct executorului judecătoresc. Or, atât imposibilitatea instanței de a soluționa cauza sau de a lua măsuri utile în vederea soluționării cauzei, motivat de lipsa dosarului de executare silită, cât și suspendarea judecării unei cauze sunt veritabile obstacole în calea dreptului părții de a se adresa justiției pentru apărarea drepturilor sale civile. Obligația de plată a unei sume de bani de către o parte litigantă în mod direct către executorul judecătoresc, pentru acoperirea cheltuielilor acestuia legate de fotocopiarea dosarului de executare silită, nu este o obligație procesuală care să fie justificată de interesul legitim al statului de a menține disciplina procesuală a părților, ci este legată exclusiv de interesul economic al organului de executare de a-și vedea acoperite aceste cheltuieli. Chiar dacă operațiunea de fotocopiare a actelor de executare implică unele costuri pentru executorul judecătoresc, dreptul acestuia la rambursarea acestor sume de bani poate fi satisfăcut odată cu cheltuielile de executare silită, în condițiile art. 670 din Codul de procedură civilă. Instanța de judecată, autoare a excepției de neconstituționalitate, apreciază că este cel puțin discutabil faptul că textul de lege criticat permite executorului judecătoresc să împiedice judecarea unei cauze civile al cărei obiect este verificarea legalității actelor de executare pe care chiar executorul judecătoresc le emite, cu unica justificare a nerambursării cheltuielilor de fotocopiare a dosarului de executare silită.

6. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

7. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă, potrivit încheierii de sesizare, prevederile art. 717 alin. (2) teza finală din Codul de procedură civilă. În realitate, din motivarea excepției de neconstituționalitate, se observă că instanța autoare a acesteia vizează întregul alineat. Ca atare, Curtea va analiza constituționalitatea art. 717 alin. (2) din Codul de procedură civilă, care are următoarea redactare: „(2) *Instanța sesizată va solicita de îndată executorului judecătoresc să îi transmită, în termenul fixat, copii certificate de acesta de pe actele dosarului de executare contestate, dispozițiile art. 286*

fiind aplicabile în mod corespunzător, și îi va pune în vedere părții interesate să achite cheltuielile ocazionate de acestea”.

11. În opinia instanței autoare a excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor art. 21 din Constituție privind accesul liber la justiție.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că în cadrul raporturilor de drept civil regula generală o constituie îndeplinirea de bunăvoie a obligațiilor stabilite prin hotărârea unei instanțe sau printr-un alt titlu executoriu. Însă în cazul în care debitorul nu își execută de bunăvoie obligația instituită în sarcina sa, legislația procedurală civilă permite ducerea la îndeplinire a acesteia prin intermediul executării silite. În cadrul acestei etape procesuale, persoanele interesate sau vătămate prin executare pot face contestație împotriva diverselor acte efectuate în cursul sau în legătură cu executarea silită. Așa cum a statuat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 610 din 10 octombrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 937 din 21 noiembrie 2019, paragraful 12, natura juridică a contestației la executare este cea a unei acțiuni civile de tip special, întrucât nu urmărește recunoașterea unui drept propriu în contradictoriu cu o altă persoană, ci înlăturarea măsurilor nelegale și prejudiciabile intervenite în faza executării silite.

13. Referitor la procedura de judecată a contestației la executare, Curtea a observat, prin decizia menționată, paragraful 13, că aceasta se desfășoară după procedura prevăzută de Codul de procedură civilă pentru judecata în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător. Prin urmare, ca regulă, dispozițiile care reglementează judecata în primă instanță în procedura de drept comun au vocația să se aplice la soluționarea contestației la executare dacă nu contravin normelor speciale din materia contestației la executare sau altor norme speciale din materia executării silite.

14. Una dintre normele cu caracter special pentru judecarea contestației la executare o constituie cea reglementată de art. 717 alin. (2) din Codul de procedură civilă, criticată în prezenta cauză. Potrivit acestei prevederi legale, instanța sesizată cu contestația la executare va solicita de îndată executorului judecătoresc să îi transmită, în cadrul termenului fixat, copii certificate de pe actele dosarului de executare și îi va pune în vedere părții interesate să achite cheltuielile ocazionate de acestea.

15. Prezenta excepție de neconstituționalitate a fost ridicată din oficiu, în cursul soluționării contestației la executare formulate împotriva unei încheieri de reluare a executării silite și a unei publicații de vânzare. Din cele reținute în încheierea de sesizare a Curții Constituționale, rezultă că, deși contestatorului i s-a pus în vedere să achite contravaloarea copiilor dosarului de executare, acesta nu și-a îndeplinit obligația, astfel că executorul judecătoresc a refuzat constant să transmită instanței aceste copii și a condiționat depunerea lor de plata de către contestator a contravalorii lor. În cele din urmă, executorul judecătoresc a depus copiile de pe dosarul de executare după ce instanța de judecată a dispus sancționarea sa cu amendă judiciară.

16. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că se încalcă accesul liber la justiție, întrucât executorul judecătoresc poate să refuze înaintarea copiilor de pe dosarul de executare către instanța de judecată, în cazul în care contestatorul nu achită contravaloarea fotocopiării, ceea ce împiedică judecarea contestației la executare. Curtea constată că nu poate fi reținută o astfel de critică, textul de lege criticat nefiind de natură, prin el însuși, să conducă la intervenirea situației prezentate. Instanța autoare a excepției de neconstituționalitate a circumscris controlul de constituționalitate doar la teza finală a art. 717 alin. (2) din Codul de procedură

civilă. Pentru a deduce consecințele pe care le poate produce, aceasta trebuie însă integrată în ansamblul textului, pentru a înțelege logica reglementării. Astfel, instanța investită cu soluționarea contestației la executare va solicita de îndată executorului judecătoresc să îi transmită copii certificate de pe actele dosarului de executare contestate, stabilind și un termen în acest scop. Concomitent, judecătorul îi va pune în vedere și părții interesate — care, de regulă, este contestatorul — să achite cheltuielile ocazionate de fotocopiere și transmiterea copiilor. Susținerea referitoare la pretinsa încălcare a dreptului de acces liber la justiție nu este întemeiată, întrucât prevederile de lege nu justifică refuzul executorului judecătoresc de a efectua fotocopiile și de a le transmite instanței dacă nu este achitată contravaloarea acestora. Obligația executorului judecătoresc este distinctă de obligația de acoperire a cheltuielilor pentru îndeplinirea acesteia, care cade în sarcina persoanei interesate. Executorul judecătoresc trebuie să ducă la îndeplinire cele dispuse de instanță, textul de lege criticat nefiind altceva decât o particularizare la etapa contestației la executare a prevederilor art. 298 alin. (1) din Codul de procedură civilă, care instituie obligația autorității sau instituției publice de a prezenta, la cererea instanței, înscrisul necesar soluționării cauzei, dacă acesta se găsește în păstrarea sa.

17. De altfel, potrivit dispozițiilor art. 2 alin. (1) din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 738 din 20 octombrie 2011, executorul judecătoresc este investit să îndeplinească un serviciu de interes public. În ceea ce privește statutul executorilor judecătorești, Curtea Constituțională a constatat, în jurisprudența sa, că aceștia acționează în interesul unei bune administrări a justiției, reprezentând un organ auxiliar al acesteia, care are rolul de a pune în practică hotărârile pronunțate de instanțele judecătorești (a se vedea Decizia nr. 572 din 21 septembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 55 din 18 ianuarie 2018, paragraful 16). Prin urmare, este justificată și prevederea legală cuprinsă în teza finală a textului de lege criticat, care obligă partea interesată la achitarea cheltuielilor în discuție. Nu se poate vorbi despre un interes economic al executorului judecătoresc care să fie satisfăcut prin acoperirea sumelor corespunzătoare fotocopierii și transmiterii dosarului de executare, ci despre o

colaborare a acestuia cu autoritatea judecătorească, ce contribuie la realizarea efectivă a actului jurisdicțional, ale cărui cheltuieli trebuie să fie suportate de justițiabil. Sarcina la care este supusă partea interesată nu este una excesivă, ci se înscrie în paradigma potrivit căreia accesul la justiție este liber, dar nu și întotdeauna gratuit. Pe de altă parte, nici executorul judecătoresc nu este îndreptățit să refuze îndeplinirea obligației impuse de instanță, condiționând-o de achitarea prealabilă a cheltuielilor implicate de aceasta, întrucât își poate recupera sumele convenite de la partea interesată în cadrul procedurii execuționale. Judecătorul cauzei dispune, totodată, de pârghii procedurale prin care să contracareze acest eventual refuz, cea mai eficientă fiind aplicarea amenzii judiciare pentru neîndeplinirea obligației impuse de instanță, mecanism utilizat de altfel cu succes chiar în litigiul în care a fost ridicată prezenta excepție de neconstituționalitate.

18. Prin urmare, nu poate fi incidentă cauza de suspendare a procesului prevăzută de art. 242 alin. (1) din Codul de procedură civilă, potrivit căruia, atunci când constată că desfășurarea normală a procesului este împiedicată din vina reclamantului (în speță, contestatorul), prin neîndeplinirea obligațiilor stabilite în cursul judecății, judecătorul poate suspenda judecata. Aceasta, deoarece neachitarea contravaloarei copiilor nu justifică refuzul executorului de a prezenta dosarul de executare în fotocopii certificate, astfel că procesul poate continua netulburat, în considerarea unei desocotiri ulterioare între executorul judecătoresc și partea care trebuia să achite aceste cheltuieli. Așadar, textul de lege criticat nu creează condițiile suspendării cauzei și, implicit, nu conduce la imposibilitatea exercitării efective a dreptului de acces la o instanță, de vreme ce nu se regăsește premisa cuprinsă în art. 242 alin. (1) mai sus citat, care să conducă la împiedicarea judecării cauzei. Posibilul blocaj nu este decât rezultatul comportamentului procesual inadecvat al executorului judecătoresc care ignoră obligația impusă de instanță și pretinde îndeplinirea acesteia doar subsecvent îndeplinirii de către partea interesată a obligației de plată a cheltuielilor, deși cele două obligații sunt independente, subiecții de drept menționați trebuind să se supună prescripțiilor legale și să respecte dispozițiile imperative ale instanței. În concluzie, Curtea constată că textul de lege criticat nu îngreudește accesul liber la justiție.

19. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată din oficiu de Judecătoria Iași — Secția civilă în Dosarul nr. 39.016/245/2016 și constată că dispozițiile art. 717 alin. (2) din Codul de procedură civilă sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Iași — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 12 martie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE**

privind exercitarea, cu caracter temporar, de către domnul Eduard Corjescu a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Ministerului Muncii și Protecției Sociale

Având în vedere Adresa Ministerului Muncii și Protecției Sociale nr. 3.770/VVA din 29 mai 2020, înregistrată la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/11.830/AT din 29 mai 2020, în temeiul art. 29, art. 397 lit. b), art. 502 alin. (1) lit. f), art. 509 alin. (3) și art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data de 10 iunie 2020, domnul Eduard Corjescu, director general al Direcției generale juridice, exercită, cu caracter temporar, funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Ministerului Muncii și Protecției Sociale, pentru o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Antonel Tănase

București, 4 iunie 2020.
Nr. 258.

**ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE
ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE****MINISTERUL TRANSPORTURILOR, INFRASTRUCTURII ȘI COMUNICAȚIILOR****ORDIN**

privind modificarea anexei la Ordinul ministrului transporturilor nr. 490/2000 pentru aprobarea Instrucțiunilor privind tratarea defectelor unor produse feroviare critice aflate în termen de garanție — 906

În temeiul prevederilor art. 12 lit. c) și d) din Ordonanța Guvernului nr. 19/1997 privind transporturile, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 7 alin. (3) lit. c) și alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 12/1998 privind transportul pe căile ferate române și reorganizarea Societății Naționale a Căilor Ferate Române, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 4 alin. (1) lit. i) din Regulamentul de organizare și funcționare al Autorității Feroviare Române — AFER, prevăzut în anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 626/1998 privind organizarea și funcționarea Autorității Feroviare Române — AFER, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 9 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 90/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor,

ministrul transporturilor, infrastructurii și comunicațiilor emite următorul ordin:

Art. I. — Anexa la Ordinul ministrului transporturilor nr. 490/2000 pentru aprobarea Instrucțiunilor privind tratarea defectelor unor produse feroviare critice aflate în termen de garanție — 906, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 538 din 31 octombrie 2000, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 7 va avea următorul cuprins:

„Art. 7. — (1) Convocarea comisiei se face de către client, conform clauzelor prevăzute la art. 6 alin. (2), cu informarea în scris a Autorității Feroviare Române — AFER cu privire la locul și data convocării acesteia.

(2) Lucrările comisiei pot fi supravegheate de specialiști din cadrul Autorității Feroviare Române — AFER.

(3) Autoritatea Feroviară Română — AFER va stabili, după caz, necesitatea asigurării supravegherii, nominalizând personalul în acest scop.”

2. Articolul 14 va avea următorul cuprins:

„Art. 14. — Eventualele divergențe cu privire la tratarea defectelor în termen de garanție și remediarea defectelor se vor soluționa pe bază de expertiză tehnică efectuată de Autoritatea Feroviară Română — AFER sau de un alt organism tehnic, stabilit în condițiile prevederilor legale în vigoare.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul transporturilor, infrastructurii și comunicațiilor,
Lucian Nicolae Bode

București, 26 mai 2020.
Nr. 1.021.

MINISTERUL ECONOMIEI, ENERGIEI ȘI MEDIULUI DE AFACERI

ORDIN**privind unele măsuri aplicabile beneficiarilor programelor naționale gestionate de Ministerul Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri**

Având în vedere:

— Legea nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19;

— Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 70/2020 privind reglementarea unor măsuri, începând cu data de 15 mai 2020, în contextul situației epidemiologice determinate de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2, pentru prelungirea unor termene, pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, a Legii educației naționale nr. 1/2011, precum și a altor acte normative, cu modificările ulterioare;

— Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 29/2020 privind unele măsuri economice și fiscal-bugetare, cu modificările ulterioare;

— Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2020 pentru modificarea și completarea unor acte normative, precum și pentru stabilirea unor măsuri în domeniul protecției sociale în contextul situației epidemiologice determinate de răspândirea coronavirusului SARS-CoV-2, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 59/2020;

— Hotărârea Guvernului nr. 394/2020 privind declararea stării de alertă și măsurile care se aplică pe durata acesteia pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, aprobată cu modificări și completări prin Hotărârea Parlamentului României nr. 5/2020, cu modificările și completările ulterioare;

— Hotărârea Comitetului Național pentru Situații de Urgență nr. 24/2020 privind aprobarea instituirii stării de alertă la nivel național și a măsurilor de prevenire și control al infecțiilor, în contextul situației epidemiologice generate de virusul SARS-CoV-2, în temeiul prevederilor art. 10 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 44/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri,

ministrul economiei, energiei și mediului de afaceri emite următorul ordin:

Art. 1. — În aplicarea dispozițiilor legale incidente în perioada stării de alertă, clauzele contractelor încheiate cu beneficiarii programelor naționale prevăzute la art. 25¹ din Legea nr. 346/2004 privind stimularea înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii, cu modificările și completările ulterioare, precum și beneficiarii Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 10/2017 pentru stimularea înființării de noi întreprinderi mici și mijlocii, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 112/2017, cu modificările și completările ulterioare, în domeniile în care se mențin restricții în perioada stării de alertă, se adaptează cu luarea în considerare a condițiilor excepționale generate de starea de alertă.

Art. 2. — (1) În aplicarea art. 1, situațiile generate de deciziile emise de autoritățile competente pentru menținerea restricțiilor se analizează individual și nu pot constitui motiv de încetare a contractului/acordului de finanțare și de recuperare a finanțării nerambursabile acordate, nici ulterior încetării stării de urgență, în cazul în care obligațiile contractuale referitoare la locurile de muncă, obiectele/bunurile mobile/imobile și altele ce au stat la baza încheierii contractului/acordului de finanțare sunt respectate începând cu data încetării stării de alertă.

(2) Perioada de implementare a contractelor încheiate în domeniile de activitate în care se mențin restricțiile în perioada

stării de alertă se poate prelungi, în condițiile legii, cu maximum perioada stării de urgență și/sau stării de alertă, după caz.

(3) Dispozițiile alin. (1) și (2) nu pot conduce la exonerarea de răspundere a beneficiarilor care nu și-au îndeplinit obligațiile până la data decretării stării de urgență.

Art. 3. — Contractul/Acordul de finanțare se poate modifica, în condițiile dispozițiilor cuprinse în acesta și în limitele legii și prezentului ordin, prin act adițional semnat de ambele părți.

Art. 4. — Pe perioada stării de alertă, administratorul programului nu întreprinde niciun demers pentru recuperarea ajutorului *de minimis* acordat beneficiarilor care și-au întrerupt activitatea total sau parțial, ca efect al măsurilor administrative impuse de autoritățile competente potrivit legii.

Art. 5. — Prezentul ordin poate fi contestat în temeiul Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 6. — Direcția de antreprenoriat și programe pentru întreprinderi mici și mijlocii din cadrul Ministerului Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri și agențiile pentru întreprinderi mici și mijlocii, atragere investiții și promovarea exportului din subordinea Ministerului Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 7. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul economiei, energiei și mediului de afaceri,
Virgil-Daniel Popescu

București, 28 mai 2020.
Nr. 1.802.

ACTE ALE CAMEREI AUDITORILOR FINANCIARI DIN ROMÂNIA

CAMERA AUDITORILOR FINANCIARI DIN ROMÂNIA

HOTĂRÂRE**pentru aprobarea Procedurii privind organizarea Conferinței Camerei Auditorilor Financiari din România, prin vot la distanță, în data de 11 iulie 2020**

Având în vedere prevederile:

— art. 5 alin. (1) și (2), art. 6 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/1999 privind activitatea de audit financiar, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 2 alin. (1), art. 3, 4 și art. 13 alin. (3) lit. d) din Regulamentul de organizare și funcționare a Camerei Auditorilor Financiari din România, aprobat prin Hotărârea Conferinței Camerei Auditorilor Financiari din România nr. 2/2018,

— Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 48/2020 privind unele măsuri financiar-fiscale, prin care se stabilește la art. XIV că termenul pentru depunerea situațiilor financiare anuale aferente exercițiului financiar 2019 se prorogă pentru 31 iulie 2020 inclusiv,

luând în considerare că în continuare se impune luarea unor măsuri de distanțare socială, organizarea Conferinței Camerei Auditorilor Financiari din România pentru aprobarea documentelor prevăzute de art. 4 alin. (4) lit. a), b), d) și e) din Regulamentul de organizare și funcționare a Camerei Auditorilor Financiari din România, aprobat prin Hotărârea Conferinței Camerei Auditorilor Financiari din România nr. 2/2018, și dezbaterea documentului prevăzut la art. 4 alin. (4) lit. c) din același regulament, se impune a fi organizată prin vot la distanță, prin mijloace electronice,

Consiliul Camerei Auditorilor Financiari din România, întrunit în data de 29 mai 2020, adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă Procedura privind organizarea Conferinței Camerei Auditorilor Financiari din România, prin vot la distanță, în data de 11 iulie 2020, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Compartimentele din cadrul aparatului executiv al Camerei Auditorilor Financiari din România duc la îndeplinire prevederile prezentei hotărâri.

Art. 3. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Camerei Auditorilor Financiari din România,
Ciprian Teodor Mihăilescu București, 29 mai 2020.
Nr. 53.ANEXĂ**PROCEDURĂ****privind organizarea Conferinței Camerei Auditorilor Financiari din România, prin vot la distanță, în data de 11 iulie 2020**Art. 1. — (1) Conferinței Camerei Auditorilor Financiari din România (*Camera*) va fi organizată, prin vot la distanță, la data de 11 iulie 2020.

(2) Conferința Camerei este formată din auditorii financiari care au calitatea de membri ai Camerei și au îndeplinit obligațiile către Cameră în anul anterior desfășurării Conferinței Camerei, la termenele stabilite prin reglementările Camerei.

(3) Prin *obligații către Cameră îndeplinite în anul anterior desfășurării Conferinței Camerei*, la termenele stabilite prin reglementările Camerei, se înțelege:

a) cotizația fixă pentru anul 2019, achitată integral la data de 31 martie 2019 și la data de 30 septembrie 2019, dar nu mai târziu de 31 decembrie 2019;

b) cotizația variabilă pentru anul 2018, achitată integral conform raportului de activitate, la termenele stabilite de Cameră, respectiv până la data de 31 martie 2019, dar nu mai târziu de 31 decembrie 2019;

c) raportul anual de activitate pentru anul 2018/declarația privind lipsa activității pentru anul 2018, depus/depusă la termenele stabilite prin reglementările Camerei, respectiv până la data de 15 februarie 2019, dar nu mai târziu de 31 decembrie 2019;

d) pregătirea profesională structurată (obligatorie) aferentă anului 2019, efectuată la termenele stabilite prin reglementările Camerei, dar nu mai târziu de 31 ianuarie 2020.

(4) Membrii Camerei cu drept de vot la Conferința Camerei din data de 11 iulie 2020, organizată prin vot la distanță, sunt auditorii financiari desemnați să participe la Conferința Camerei, potrivit Normelor pentru desemnarea reprezentanților auditorilor financiari la Conferința Camerei Auditorilor Financiari din România, organizată, prin vot la distanță, în data de 11 iulie 2020, aprobate prin Hotărârea Consiliului Camerei Auditorilor Financiari din România nr. 50/2020.

(5) Nu se admite participarea la Conferința Camerei din data de 11 iulie 2020, organizată prin vot la distanță, prin reprezentare sau împuternicire.

Art. 2. — (1) Votul la distanță se va realiza prin utilizarea platformei puse la dispoziția auditorilor financiari prin grija Camerei, respectiv platforma e-learning utilizată de Cameră pentru organizarea cursurilor: „elearning.cafr.ro”.

(2) Platforma e-learning asigură dezbaterile și votul pentru desfășurarea lucrărilor Conferinței Camerei, suportă logarea unui număr nelimitat de persoane în același timp și îndeplinește următoarele cerințe:

— se va putea stabili statutaritatea Conferinței Camerei organizate prin vot la distanță în vederea preluării de către aceasta a cerințelor impuse de art. 6 alin. (4) din Regulamentul de organizare și funcționare a Camerei Auditorilor Financiari din România, aprobat prin Hotărârea Conferinței Camerei Auditorilor Financiari din România nr. 2/2018 (Regulamentul de organizare și funcționare a Camerei);

— se va permite participanților să vizualizeze prezentarea materialelor;

— se vor asigura dezbateri între președintele Camerei care va conduce Conferința și participanții la Conferință asupra documentelor supuse dezbaterii prin „forum”;

— se va permite luarea de cuvânt a participanților prin „forum”;

— se va permite participanților votul pentru materialele prezentate și supuse dezbaterilor;

— se va centraliza votul asupra materialelor.

Art. 3. — (1) Conferința Camerei dezbate și aprobă documentele stabilite prin Hotărârea Consiliului Camerei Auditorilor Financiari din România nr. 51/2020 privind organizarea, convocarea și aprobarea ordinii de zi a Conferinței

Camerei Auditorilor Financiari din România organizată, prin vot la distanță, în data de 11 iulie 2020.

(2) Documentele prevăzute la alin. (1) vor fi aduse la cunoștința membrilor Camerei prin postare pe site-ul CAFR, cu 30 de zile înainte de data Conferinței Camerei, prin vot la distanță, respectiv la data de 11 iunie 2020.

(3) Documentele prevăzute la alin. (1) sunt disponibile pentru dezbateri publice pe platforma e-learning, începând cu data de 15 iunie 2020, membrii Camerei cu drept de vot putând face propuneri asupra documentelor, în termen de 10 zile de la postare, respectiv în intervalul 15 iunie—26 iunie 2020.

(4) Toate propunerile primite asupra documentelor prevăzute la alin. (1), în intervalul menționat la alin. (2), se vor centraliza prin grija executivului Camerei și se vor prezenta în Conferința Camerei din data de 11 iulie 2020 de către președintele Camerei.

(5) Toate instrucțiunile pentru participarea la Conferința Camerei din data de 11 iulie 2020, organizată, prin vot la distanță, pe platforma e-learning, vor fi făcute cunoscute membrilor prin publicarea pe site-ul Camerei a unor demo-uri, instrucțiuni de logare, instrucțiuni de vot.

Art. 4. — (1) Conferința Camerei, organizată, prin vot la distanță, pe platforma e-learning, în data de 11 iulie 2020, va avea loc în intervalul 9,30—12,30 și va fi condusă de președintele Camerei.

(2) Membrii cu drept de vot la Conferința Camerei din data de 11 iulie 2020, care au primit datele de autentificare, se vor loga pe platforma e-learning, în intervalul 9,30—10,00.

(3) În vederea îndeplinirii cerințelor impuse de art. 6 alin. (4) din Regulamentul de organizare și funcționare a Camerei, cu privire la alegerea unui secretariat tehnic, format din 3 auditori financiari, care verifică îndeplinirea condițiilor legale de întrunire și asigurarea consemnării lucrărilor Conferinței în procese-verbale, pe platforma e-learning se va afișa numărul de participanți la ora 10,00, se vor înregistra prezentarea materialelor și dezbaterile și se va emite raportul referitor la vot, în vederea redactării procesului-verbal.

(4) În măsura în care, la ora 10,00, numărul de participanți nu reprezintă majoritatea simplă a membrilor cu drept de vot la Conferința Camerei, Conferința Camerei se va întruni la a doua convocare, în aceeași zi, cu aceeași ordine de zi, în intervalul orar 10,30—13,30.

(5) Conferința Camerei întrunită la a doua convocare poate hotărî asupra subiectelor de pe ordinea de zi, prin votul majorității simple a membrilor prezenți.

Art. 5. — Documentele cuprinse în ordinea de zi a Conferinței Camerei vor fi prezentate pe scurt, pe platforma e-learning, într-o sesiune video, în intervalul orar 10,30—12,30.

Art. 6. — (1) Votul se va exprima în intervalul orar 12,30—13,00 prin accesarea zonei de „vot” din cadrul platformei e-learning.

(2) În zona de „vot” vor apărea punctele supuse votului, cuprinse în ordinea de zi, respectiv:

— aprobarea raportului anual de activitate al Consiliului Camerei pentru anul 2019 (click VOTEZ);

— aprobarea situațiilor financiare anuale ale Camerei la data de 31 decembrie 2019 (click VOTEZ);

— aprobarea execuției bugetului de venituri și cheltuieli pentru exercițiul financiar încheiat la data de 31 decembrie 2019;

— aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pentru anul 2020;

— aprobarea programului de activitate al Consiliului Camerei pentru anul 2020.

(3) Fiecare membru care va vota va avea trei opțiuni de vot: „Pentru”, „Împotrivă”, „Abținere”, putând fi utilizată o singură opțiune de vot.

(4) Votul la Conferința Camerei din data de 11 iulie 2020 este vot deschis.

(5) Este obligatorie votarea fiecărui punct de pe ordinea de zi.

(6) După deschiderea votului în intervalul orar 12,30—13,00 fiecare membru are la dispoziție 30 de minute pentru a vota.

Art. 7. — La sfârșitul perioadei de vot, platforma e-learning va centraliza votul. În baza votului livrat de platformă se va elabora hotărârea Conferinței Camerei întrunite la data de 11 iulie 2020, prin vot la distanță, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 8. — (1) După terminarea votului, se deschide sesiunea de luări de cuvânt, în intervalul orar 13,00—13,30, iar persoanele interesate să adreseze întrebări accesează zona de „forum” inclus în platforma e-learning.

(2) Președintele Camerei va răspunde întrebărilor primite de la participanții la Conferința Camerei, prin platforma e-learning, în a doua sesiune video.

Art. 9. — Prezenta procedură se aplică exclusiv în anul 2020, având în vedere situația de pandemie, până la adoptarea modificărilor Regulamentului de organizare și funcționare a Camerei.

Art. 10. — Prezenta procedură se completează cu prevederile Regulamentului de organizare și funcționare a Camerei, cu privire la desfășurarea lucrărilor Conferinței.

Art. 11. — În vederea bunei desfășurări a organizării Conferinței Camerei Auditorilor Financiari din România se va respecta calendarul cuprins în anexa care face parte integrantă din prezenta procedură.

*ANEXĂ
la procedură*

Calendarul activităților pentru organizarea Conferinței Camerei

Activitate	Termen
Convocarea Conferinței Camerei, organizată, prin vot la distanță, în data de 11 iulie 2020 pe site-ul Camerei (www.cafr.ro) și în două cotidiane	11 iunie 2020
Transmiterea convocatorului către membrii Camerei prin e-mail	11 iunie 2020
Publicarea pe site-ul CAFR (www.cafr.ro) a documentelor supuse aprobării Conferinței Camerei, organizată, prin vot la distanță, în data de 11 iulie 2020	11 iunie 2020
Dezbateri publice a documentelor supuse aprobării Conferinței Camerei, organizată, prin vot la distanță, în data de 11 iulie 2020, pe platforma e-learning (http://elearning.cafr.ro/), primirea observațiilor și propunerilor	15 iunie—26 iunie 2020
Centralizarea observațiilor și propunerilor primite ca urmare a dezbaterii documentelor	29 iunie—2 iulie 2020
Organizarea Conferinței Camerei prin vot la distanță, în data de 11 iulie 2020	11 iulie 2020

REPUBLICĂRI

HOTĂRÂREA GUVERNULUI Nr. 573/1998

privind organizarea și funcționarea Oficiului de Stat pentru Invenții și Mărci*)

Art. 1. — (1) Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci este organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, în subordinea Ministerului Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri.

(2) Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci este autoritate unică pe teritoriul României în asigurarea protecției proprietății industriale, în conformitate cu legislația națională în domeniu și cu prevederile convențiilor și tratatelor internaționale la care România este parte.

Art. 2. — Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci elaborează și supune spre aprobare Guvernului strategia dezvoltării protecției proprietății industriale în România și aplică politica Guvernului în domeniu.

Art. 3. — (1) Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci exercită următoarele atribuții principale:

1. înregistrează și examinează cererile din domeniul proprietății industriale, eliberează titluri de protecție care conferă titularilor lor drepturi exclusive pe teritoriul României;

2. este depozitarul registrelor naționale ale cererilor depuse și al registrelor naționale ale titlurilor de protecție acordate pentru invenții, mărci, indicații geografice, desene și modele, topografii de produse semiconductoare, modele de utilitate și certificate suplimentare de protecție;

3. editează și publică Buletinul Oficial de Proprietate Industrială al României;

4. editează și publică fasciculele brevetelor de invenție;

5. administrează și conservă Colecția națională de proprietate industrială, întreține și dezvoltă baza de date informatizată în domeniul său de activitate, inclusiv prin schimburi internaționale;

6. efectuează, la cerere, servicii de specialitate în domeniul proprietății industriale;

7. publică on-line, pe site-ul oficial al instituției, la cerere, în mod gratuit și fără acordarea de drepturi de autor, articole destinate promovării domeniului proprietății industriale;

8. atestă consilierii în domeniul proprietății industriale și ține evidența acestora în registrul național al cărui depozitar este;

9. acordă, la cerere, consultanță de specialitate în domeniul proprietății industriale și organizează cursuri de instruire, seminarii și simpozioane în domeniu;

10. asigură armonizarea cadrului legislativ național cu reglementările internaționale și europene în domeniul protecției proprietății industriale;

11. inițiază, negociază și participă, în condițiile legii, la încheierea de convenții, acorduri, protocoale și alte înțelegeri interne și internaționale în domeniul protecției proprietății industriale;

12. participă și implementează prin specialiștii Oficiului de Stat pentru Invenții și Mărci proiecte europene și regionale în domeniul proprietății industriale, finanțate parțial sau integral de către organisme cu care oficiul dezvoltă relații de cooperare;

13. îndeplinește orice alte atribuții în domeniul proprietății industriale, care decurg din dispozițiile legale în vigoare și din acordurile internaționale la care România este parte.

(2) Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci sprijină activitatea de inovare din institute de cercetare și universități prin acțiuni de diseminare și promovare a domeniului proprietății industriale, în care scop alocă resurse materiale și/sau financiare din bugetul de venituri proprii al Oficiului de Stat pentru Invenții și Mărci.

(3) Pentru sprijinirea brevetării în străinătate a invențiilor românești, Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci poate alocă o parte din veniturile încasate, potrivit criteriilor stabilite prin instrucțiuni emise de directorul general și publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(4) Nivelul sumelor alocate în vederea sprijinirii inovării și brevetării invențiilor românești în străinătate se aprobă prin bugetul anual de venituri și cheltuieli al Oficiului de Stat pentru Invenții și Mărci.

Art. 4. — Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci dezvoltă relații cu instituțiile similare din alte state, precum și cu organizațiile internaționale și regionale de proprietate industrială și reprezintă România în organizațiile internaționale și regionale de specialitate la care este membră, potrivit mandatului acordat.

Art. 5. — (1) În structura organizatorică a Oficiului de Stat pentru Invenții și Mărci funcționează direcții conduse de directori, salariați conform legii. Structura organizatorică este prevăzută în anexa la prezenta hotărâre.

(2) În desfășurarea activității Oficiului de Stat pentru Invenții și Mărci, prin ordin al directorului general se pot organiza servicii, birouri, compartimente și colective temporare.

(3) Numărul maxim de posturi la Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci este de 243.

Art. 6. — (1) Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci este condus de un director general numit prin decizie a prim-ministrului.

(2) Directorul general al Oficiului de Stat pentru Invenții și Mărci are rang de secretar de stat.

(3) Directorul general conduce întreaga activitate a oficiului și îl reprezintă în raporturile cu Guvernul, ministerele, celelalte autorități ale administrației publice centrale și locale, cu instituții naționale și internaționale, precum și cu persoane fizice și juridice române și străine.

(4) Directorul general poate delega atribuții directorilor din subordine.

*) Republicată în temeiul art. II din Hotărârea nr. 272/2020 pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 573/1998 privind organizarea și funcționarea Oficiului de Stat pentru Invenții și Mărci, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 298 din 9 aprilie 2020, dându-se textelor o nouă numerotare.

Hotărârea Guvernului nr. 573/1998 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 11 septembrie 1998 și ulterior a mai fost modificată și completată prin:

— Hotărârea Guvernului nr. 1.396/2009 pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 573/1998 privind organizarea și funcționarea Oficiului de Stat pentru Invenții și Mărci, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 813 din 27 noiembrie 2009;

— Hotărârea nr. 560/2013 pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 573/1998 privind organizarea și funcționarea Oficiului de Stat pentru Invenții și Mărci, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 497 din 7 august 2013;

— Hotărârea Guvernului nr. 63/2017 pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 573/1998 privind organizarea și funcționarea Oficiului de Stat pentru Invenții și Mărci, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 150 din 28 februarie 2017.

(5) În exercitarea atribuțiilor sale, directorul general emite ordine, decizii, instrucțiuni, dispoziții, cu caracter normativ sau individual.

Art. 7. — (1) Pe lângă directorul general funcționează colegiul de conducere, ca organ consultativ. Componența și atribuțiile colegiului de conducere se stabilesc prin ordin al directorului general.

(2) Președintele colegiului de conducere este directorul general al Oficiului de Stat pentru Invenții și Mărci, iar în lipsa acestuia atribuțiile președintelui sunt îndeplinite de către directorul general adjunct sau un alt director, împuterniciți prin mandat scris.

Art. 8. — Structura organizatorică detaliată a Oficiului de Stat pentru Invenții și Mărci și regulamentul de organizare și funcționare se aprobă, potrivit dispozițiilor legale, prin ordin al ministrului economiei, energiei și mediului de afaceri.

Art. 9. — În exercitarea atribuțiilor sale, Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci colaborează cu ministerele și cu alte organe de specialitate ale administrației publice centrale din subordinea Guvernului.

Art. 10. — Cheltuielile de funcționare ale Oficiului de Stat pentru Invenții și Mărci se finanțează din veniturile proprii realizate.

Art. 11. — Salariile personalului se stabilesc în condițiile prevăzute de actele normative în vigoare.

Art. 12. — Tarifele referitoare la serviciile efectuate pentru terți se stabilesc prin ordin al directorului general.

Art. 13. — În structura Oficiului de Stat pentru Invenții și Mărci se pot înființa, prin ordin al directorului general,

respectându-se încadrarea în numărul total de posturi aprobat, structuri fără personalitate juridică având ca atribuții formarea și pregătirea personalului de specialitate în domeniul proprietății industriale în România, precum și editarea materialelor de promovare din domeniul său de activitate.

Art. 14. — (1) Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci poate sprijini activitatea centrelor regionale de promovare a proprietății industriale, existente pe lângă universități, camere de comerț și altele asemenea, prin acordarea de asistență tehnică, consultanță și dotare, potrivit legislației în vigoare.

(2) Asistența prevăzută la alin. (1) se stabilește prin convenții de colaborare încheiate între părți, cu respectarea dispozițiilor legale în vigoare.

Art. 15. — Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci poate utiliza, pentru organizarea de simpozioane, seminarii, manifestări similare sau pentru editarea publicațiilor de specialitate, sume provenite din taxe de participare, sponsorizări, publicitate, donații și contribuții, destinate special acestui scop, în condițiile legii.

Art. 16. — Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci utilizează un parc auto, stabilit potrivit prevederilor legale.

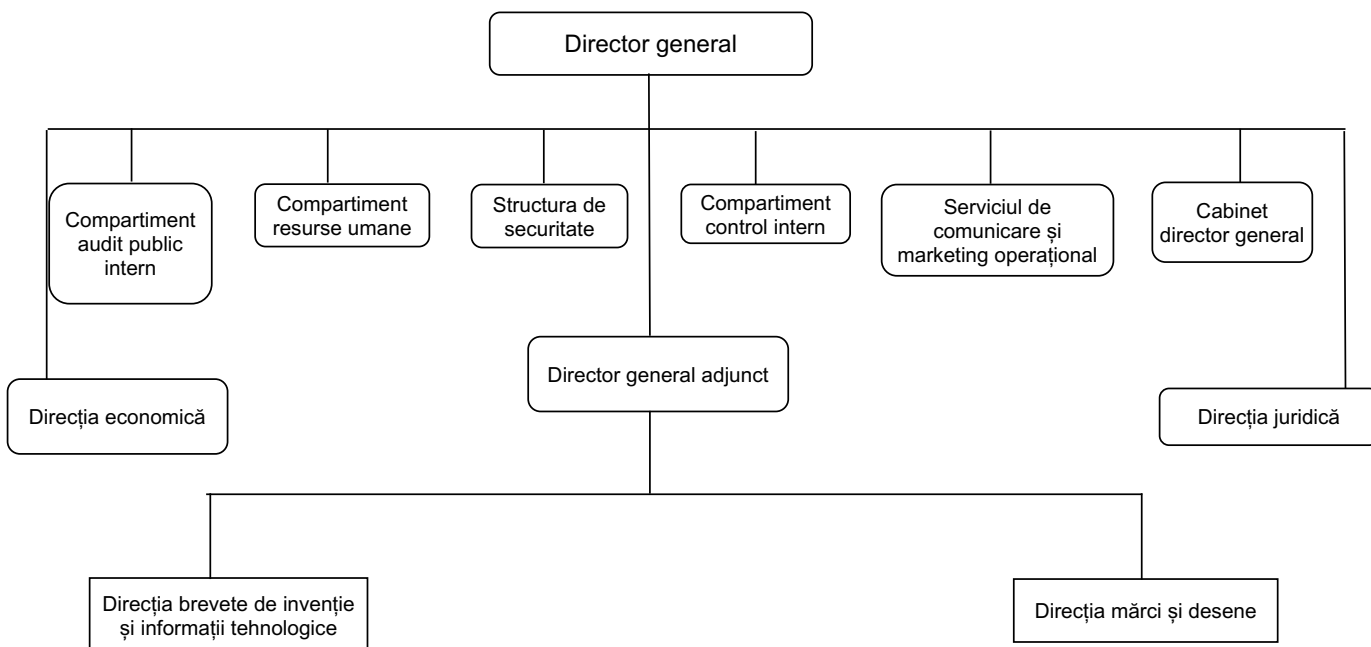
Art. 17. — Anexa face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 18. — Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 222/1995 privind organizarea și funcționarea Oficiului de Stat pentru Invenții și Mărci, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 71 din 19 aprilie 1995, precum și orice alte dispoziții contrare.

ANEXĂ

STRUCTURA ORGANIZATORICĂ a Oficiului de Stat pentru Invenții și Mărci

Nr. maxim de posturi: 243

NOTĂ:

Reproducem mai jos prevederile art. II din Hotărârea Guvernului nr. 560/2013 pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 573/1998 privind organizarea și funcționarea Oficiului de Stat pentru Invenții și Mărci, care nu sunt încorporate în forma republicată a Hotărârii Guvernului nr. 573/1998 și care se aplică, în continuare, ca dispoziții proprii ale actului modificator:

„Art. II. — Încadrarea personalului Oficiului de Stat pentru Invenții și Mărci în numărul maxim de posturi aprobat și în noua structură organizatorică se face în termenele și cu respectarea condițiilor prevăzute de legislația în vigoare pentru fiecare categorie de personal.”

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC
— Prețuri pentru anul 2020 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC
— Prețuri pentru anul 2020 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

